

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 25. maja 2015.godine
Br. ref.: RK 798/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI157/14

Podnosilac

Hajriz Alidemaj

**Ocena ustavnosti
rešenja C.br. 1579/2014 Opštinskog suda u Prištini,
od 8. septembra 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Hajriz Alidemaj sa prebivalištem u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je rešenje [C. br. 1579/2014] Opštinskog suda u Prištini od 8. septembra 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim je, navodno, povređen član 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113 (7) Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 20. oktobra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 6. novembra 2014. godine, predsednik Suda je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Arta Rama-Hajrizi i Kadri Kryeziu.
7. Dana 8. decembra 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva.
8. Dana 16. aprila 2015. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Počev od 1. septembra 1981. godine do 31. avgusta 2003. godine, podnosilac zahteva je bio zaposlen kao profesor albanskog jezika u školi „28. novembar“ u Prištini. Nakon 31. avgusta 2003. godine, Opština Priština je podnosiocu zahtevapromenila školu u kojoj je radio, a samim tim i platnu osnovicu.
10. Podnosilac zahteva se po ovom pitanju u više navrata obraćao Ministarstvu obrazovanja Kosova i Opštini Priština, međutim, nije dobio nikakav odgovor.
11. Dana 6. juna 2006. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Nezavisnom nadzornom odboru Kosova (u daljem tekstu: NNOK) na odluke Opštine Priština o navedenim premeštajima i promenama platne osnovice.
12. Dana 21. marta 2007. godine, NNOK je [odlukom A 02 114/2006] usvojio žalbu podnosioca zahteva. U obrazloženju svoje odluke NNOK je naveo:

„Odbor je oslanjajući se na dokaze predstavljene u spisima predmeta zaključio da je zahtev žalioaca u vezi sa stepenom zarade osnovan i treba se usvojiti, dok zahtev za vraćanje na prethodno radno mesto zavisi od potreba organa za zapošljavanje na osnovu organizacije rada i raspoređivanja zaposlenih.“

13. Dana 24. januara 2011. godine, podnosilac je zahtevao izvršenje od Osnovnog suda u Prištini, tražeći da bude vraćen na predhodno radno mesto.
14. Dana 17. novembra 2011. godine, Opštinski sud u Prištini je [presudom C. br. 122/2011] usvojio tužbu podnosioca zahteva i obavezao Opštinu Priština–Direkciju za obrazovanje i nauku, da podnosioca zahteva vrati na radno mesto i dužnosti na kojima je radio kao predavač albanskog jezika u školi „28. novembar“ u Prištini, sa svim pravima koja proizilaze iz radnog odnosa, kao i da isplati razliku ličnih dohodaka za period od 1. septembra 2003. godine, pa sve do 30. septembra 2011. godine.
15. Opština Priština je uložila žalbu Apelacionom sudu na presudu Opštinskog suda u Prištini.
16. Dana 13. maja 2014. godine, Apelacioni sud [rešenjem Ac. br. 3142/2012] ukida presudu Opštinskog suda u Prištini i predmet vrataća Osnovnom sudu na ponovno odlučivnje.
17. U obrazloženju svoje odluke Apelacioni sud je naveo:

„Prvostepeni sud će u ponovnom postupku otkloniti napred navedeno, tako što će po službenoj dužnosti utvrditi blagovremenost tužbenog zahteva, imajući u vidu da je odluka Nezavisnog nadzornog odbora od 21.03.2007. godine, dok je tužba ovom sudu predata dana 24.01.2011. godine, te nakon ocene doneti pravilnu i zakonitu odluku.“

18. Dana 8. septembra 2014. godine, Opštinski sud [rešenjem C.br. 1579/2014] odbija žalbu podnosioca kao neblagovremenu, sa obrazloženjem:

„Izvedenim dokazima sud je našao da tužilac tužbu podneo dana 24.01.2011. godine. Dana 21.03.2007. godine je dobio rešenje kojim mu je prekinut radni odnos. Rok zastarevanja za sve zahteve iz radnog odnosa novčano zastareva u roku od tri godine od dana podnošenja zahteva, dok je tužilac penzionisan dana 21.03.2007. godine, međutim tužbu je predao dana 24.01.2011. godine nakon tri godine i devet meseci.“

19. Dana 10. decembra 2014. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu Kosova na rešenje [C. br. 1579/2014] Opštinskog suda. Ovaj postupak pred Apelacionim sudom još uvek je u toku.

Navodi podnosioca

20. Podnosilac zahteva navodi da je Opština Priština prekršila njegovo pravo zagarantovano članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava Kosova.

21. Podnosilac od Suda traži:

„nastavak isplate zarade retroaktivno za položaj profesora srednje škole, ne zaradu za položaj učitelja osnovne škole (...) i vraćanje na prethodno radno mesto profesora Albanskog jezika“

Prihvatljivost zahteva

22. Sud prvo ispituje da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti, određene Ustavom i dalje navedene u Zakonu i Poslovniku.

23. U tom smislu, Sud se poziva na član 113 (7) Ustava, koji propisuje:

„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

24. Sud se takođe poziva i na član 47. (2) Zakona, koji propisuje da:

„Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva“.

25. Štaviše, Sud uzima u obzir pravilo 36 (1) (b) Poslovnika, koje predviđa da:

„Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke“.

26. S tim u vezi, Sud podseća da je podnosilac naveo da je Opština Priština prekršila njegovo pravo na rad i obavljanje profesije, zagarantovano članom 49. Ustava Kosova.

27. Sud primećuje da je dana 10. decembra 2014. godine, podnosilac zahteva pokrenuo tužbu kod Apelacionog suda, gde je procedura još uvek u toku.

28. Sud dalje podseća da načelo supsidijarnosti zahteva da podnosilac iscrpi sva pravna sredstva predviđena zakonom.

29. Obrazloženje za pravilo iscrpljenosti je da priušti nadležnim organima, uključujući i sudove, mogućnost da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava. Pravilo je zasnovano na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbeđuje delotvorna pravna sredstva protiv povrede ustavnih prava. Ovo je važan aspekt supsidijarnog karaktera Ustava (vidi: rešenje o neprihvatljivosti: *AAB-RIINVEST Univerzitet D.O.O. Priština protiv Vlade Republike Kosovo*, KI41/09, od 21. januara 2010. godine, i vidi: *mutatis mutandis*, ESLJP, *Selmouni protiv Francuske*, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999. godine).

30. Shodno tome, Sud je stava da je zahtev podnosioca preuranjen, zbog neiscrpljenja svih raspoloživih pravnih sredstava, u skladu sa članom 113 (7) Ustava, članom 47. (2) Zakona i pravilom 36 (1) (b) Poslovnika.

31. Iz toga proizilazi da je zahtev neprihvatljiv.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113 (7) Ustava, članom 47 (2) Zakona o Ustavnom sudu i pravilom 36 (1) (b) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 25. maja 2015. godine je jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona;
- IV. DA OGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani